

[Local](#)
[Més Notícies](#)
[Esports](#)
[Economia](#)
[Opinió](#)
[Oci](#)
[Vida](#)
[ESPORTS](#)
[Resultats i classificació de Primera Divisió](#)

¿El precio de tu **seguro de coche** no para de hincharse?

[Diari de Girona » Comarques](#)

0

UNA HISTÒRIA DE PEL·LÍCULA

La Pera: on es perd la pista d'en «Sabata»

L'anarquista de la Bisbal va morir en xocar amb el seu turisme contra un autocar de línia a principis de desembre

Girona | Ddg | 21.12.2015 | 07:18

El dilluns, 7 de desembre, es registrava un accident mortal a la carretera de la Pera (C-66). Un cotxe xocava frontalment contra un autocar de línia. Dins el vehicle hi anava Josep Maria Bofill Condom, conegut com Txema o Sabata. Un històric llibertari de la Bisbal amb una biografia digna de ser novel·lada. Va estar connectat a Bandera Roja, el PSUC, el MIL i els GARI. Exiliat i empresonat, sempre anarquista.

Els llibertaris estan de dol. El primer dilluns de desembre un històric anarquista de la Bisbal amb

una biografia digna de cine va perdre la vida en **xocar amb el seu cotxe contra un autocar** de línia a la C-66, al seu pas per la Pera. Tenia 62 anys i civilment se'l coneixia coma a **Josep Maria Bofill Condom**. Llibertàriament com **Txema** o **Sabata**, sobrenom que li va quedar després de perdre'n una l'any 1972 mentre fugia d'una càrrega policial a la zona universitària. L'escaramussa policial venia a propòsit de la protesta que va liderar a la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Barcelona per contra l'apujada del preu del dinar al restaurant universitari.

Fill d'una família burgesa de la **Bisbal d'Empordà**, va canviar la seva vocació de convertir-se en missioner a l'Àfrica per la **lluita llibertària** quan li va caure a les mans un recull d'articles d'Heleno Saña titulats «L'anarquisme, de Proudhon a Cohn Bendit», segons ha testimoni recentment el seu company de lluita **Miquel Dídac-Piñero** a La Directa.

Incoformista, no militava enlloc però estava amb tots: Bandera Roja, el PSUC, els trotskistes, el sindicat d'Estudiants Llibertaris, el MIL (Moviment Ibèric d'Alliberament) de **Salvador Puig Antich** i els GARI (Grups d'Acció Revolucionària Internacionalista).

El seu compromís ideològic el va dur a l'exili i la presó, aquí i a Suècia. La primera vegada va ser el 1973, quan va ser **detingut a Girona** per haver fet unes pintades a la Universitat en protesta per la mort de l'obrer de la Central Tèrmica del Besòs, Manuel Fernández Marqués, assassinat per la policia franquista.

S'hi va estar dos mesos i després es va **exiliar a França** per evitar una condemna del Tribunal d'Ordre Públic, que el volia empresonar per negar-se a fer el servei militar. L'acullen a Tolosa alguns exiliats de la CNT entre els quals hi havia **Federica Montseny** i **Hortensia Torres** i després es matricula al Centre Universitari Experimental de Vincennes, on tornarà a coincidir amb Dídac-Piñero quan aquest fugí d'Espanya el curs del 74-75.

L'anarquista Josep Maria Bofill Condom, «Txema» o «Sabata».

cgt

El seu compromís ideològic amb l'anarquisme el va dur a l'exili i a la presó d'Espanya, França i Suècia

Va marxar a Nicaragua el 1988 a fer de professor quan la revolució sandinista arribava al seu final

A Colòmbia va fer de guia turístic i de professor i va entrar en contacte amb les FARC

Aquella tardor es munta un comitè de solidaritat amb els presos del MIL, «Sabata» se'n va a **Tolosa** i es bolca en l'**edició de llibres del Maig del 37** que passa a Espanya amb dos companys. Com que no sabia disparar, ell es posava al volant del cotxe i la seva companya de lluita, al revòlver.

Després de l'execució de Puig Antich, «Sabata» s'integra als GARI i es dedica a inspeccionar les catacumbes de París per saber com moure's sota terra en cas d'insurrecció revolucionària. Però al cap de poc temps el tornen a empresonar perquè algú l'havia denunciat per un atracament. Es va passar **23 dies fent vaga de fam** i va acabar amnistiada amb condició de **pres polític**.

No va passar gaire temps que va acabar en una presó sueca, i va confessar en una entrevista que necessitava tres o quatre milions de pessetes per tornar a Espanya i fundar una escola llibertària. A **Suècia** s'hi va estar un any i al 78 va tornar a Espanya per instal·lar-se a **Canàries**.

De cul inquiet, va marxar a **Nicaragua** el 1988 a fer de professor quan la **revolució sandinista** arribava al seu final i d'allà va baixar a Veneçuela i va acabar vivint a **Colòmbia**, on va fer de guia turístic i va establir alguns **contactes amb les FARC**. L'any 2000, quan ja exercia de professor a Colòmbia, es va posar del costat dels indígenes en adonar-se de la corrupció que imperava i va arribar a assegurar en una entrevista realitzada l'any 2011 al Pèssol Negre que hi havia carreteres que s'havien fet diverses vegades -pressupostàriament- però seguien sense ser-hi.

L'any 2001 es va veure obligat a tornar a Espanya definitivament perquè la seva mare s'havia posat malalta. Una vegada retornat a l'Empordà, sembla que tenia intenció d'arrelar-hi temps perquè es va afiliar a **CGT** i es va vincular a l'**Ateneu Llibertari de la Bisbal**. Un nòmada revolucionari de soca-rel. Fins al final.

En motiu de la seva mort, la CGT ha penjat diversos videos en què veïns, amics o companys de lluita relaten la seva relació amb Josep Maria Bofill

